

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Barbara Ciwińska

Protokolant : Barbara Gawron

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z wniosku A. W. (1)

z udziałem P. W.

o zmianę wyroku rozwodowego w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej

postanawia :

- 1) zmienić wyrok Sądu Okręgowego z dnia 7 maja 2013r. w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 727/11 w pkt 2 w ten sposób, że wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią A. W. (2) ur. (...) powierzyć obojgu rodzicom ustalając miejsce zamieszkania małoletniej w miejscu zamieszkania matki A. W. (1),
- 2) na czas trwania postępowania ustalić, że miejscem zamieszkania małoletniej A. W. (2) jest miejsce zamieszkania matki,
- 3) pozostawić strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 lutego 2018 roku (data prezentaty) wnioskodawczyni A. W. (1) złożyła w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie wniosek o zmianę punktu 2 wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy z dnia 7 maja 2013 roku, sygn. akt VII C 727/11 poprzez ustalenie, iż wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką A. W. (2), urodzoną dnia (...), powierza się obojgu rodzicom, nie ograniczając władzy rodzicielskiej żadnemu z nich i ustalenie pobytu małoletniej córki A. W. (2) w każdorazowym miejscu zamieszkania matki oraz wniosła o zasądzenie od uczestnika postępowania P. W. na jej rzecz zwrotu kosztów procesu. (k. 1-4 wniosek)

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III Nsm 76/18 Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie, Wydział Rodzinny i Nieletnich (k. 10 postanowienie)

W dniu 11 maja 2018 roku (data prezentaty) wnioskodawczyni A. W. (1) wniosła o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania niniejszego postępowania poprzez ustalenie, iż wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką A. W. (2), urodzoną dnia (...), powierza się obojgu rodzicom, nie ograniczając władzy rodzicielskiej żadnemu z nich i ustalenie pobytu małoletniej córki A. W. (2) w każdorazowym miejscu zamieszkania matki (k. 14-15 wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia)

W odpowiedzi na wniosek w piśmie z dnia 15 czerwca 2018 roku (data prezentaty) uczestnik postępowania P. W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie wniosku o zmianę pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy z dnia 7 maja 2013 roku, sygn. akt VII C 727/11 zarówno w

zakresie zmiany sposobu wykonywania władzy rodzicielskiej, jak i ustalenia odmiennego niż w przywołanym wyroku miejsca zamieszkania małoletniej A. W. (2). Ponadto wniósł on o oddalenie wniosku o zabezpieczenie miejsca pobytu małoletniej oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k. 39-45 odpowiedź na wniosek)

Uczestnicy pozostali przy opisanych stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

Małoletnia A. W. (2) urodzona (...) w W. (lat 16) pochodzi ze związku małżeńskiego A. W. (1) i P. W. (k. 6 odpis skrócony aktu urodzenia). Posiada ona jeszcze starszą siostrę A. W. (3) urodzoną (...), młodszego brata A. W. (4) urodzonego (...) oraz przyrodnią siostrę K. J. urodzoną (...) pochodzącą z obecnego związku jej matki. (k. 7-8 odpisy skrócone aktów urodzenia, k. 33-35 sprawozdanie kuratora sądowego)

Wyrokiem z dnia 7 maja 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII C 727/11 Sąd Okręgowy w Warszawie rozwiązał przez rozwód związek małżeński A. W. (1) i P. W. z wyłącznej winy żony. W wydanym wyroku Sąd Okręgowy w Warszawie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi córkami A. W. (2) i A. W. (3) powierzył ojcu ograniczając władzę rodzicielską matce do współdecydowania w istotnych sprawach wychowawczych dzieci i ustalił miejsce pobytu małoletnich córek w każdorazowym miejscu zamieszkania ojca. Ponadto w wydanym wyroku Sąd Okręgowy w Warszawie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem A. W. (4) urodzonym (...) powierzył matce ograniczając władzę rodzicielską ojcu do współdecydowania w istotnych sprawach wychowawczych małoletniego syna i ustalił miejsce pobytu małoletniego w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. W wydanym wyroku Sąd Okręgowy w Warszawie nie ustalił kontaktów ojca z małoletnim synem oraz matki z małoletnimi córkami, ustalił obowiązek alimentacyjny ojca wobec małoletniego syna oraz obowiązek alimentacyjny matki wobec córek, w tym na rzecz małoletniej A. W. (2) na kwotę 900 zł miesięcznie płatnej do rąk ojca dziecka do 10-go dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. (k. 5 odpis wyroku)

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III Nsm 578/15 Sąd Rejonowy w Piasecznie ustalił, że miejscem zamieszkania małoletniego A. W. (4) urodzonego (...) będzie każdorazowe miejsce zamieszkania ojca P. W., zmieniając w tym zakresie wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 maja 2013 roku w sprawie VII C 727/11. (k. 9 postanowienie)

Małoletnia **A. W. (2)** ma obecnie 16 lat i jest uczennicą III klasy (...) Gimnazjum (...) w W.. Uczy się bardzo dobrze i nie sprawia problemów wychowawczych. Od września 2018 roku będzie kontynuować naukę w liceum. Jest zdrowa i rozwija się prawidłowo. Dotychczas mieszkała z ojcem, pełnoletnią siostrą A. oraz małoletnim bratem A. w trzypokojowym mieszkaniu o powierzchni 90 m², w którym panuje porządek i jest czysto. W powyższym mieszkaniu małoletnia dzieli pokój z siostrą, zaś jej ojciec dzieli pokój z synem, warunki mieszkaniowe są ogólnie dobre. Małoletnia bardzo kocha oboje rodziców, jest dla niej ważne, aby oboje rodzice byli zadowoleni i cierpi z powodu braku dobrych relacji pomiędzy nimi. Chciałaby mieć swobodę w wyborze miejsca zamieszkania i nieograniczoną możliwość kontaktów z tym z rodziców, z którym by nie mieszkała. Brakuje jej matki i chciałaby spędzać z nią więcej czasu. Chciałaby także mieć możliwość częstego korzystania z wolnego pokoju u mamy, gdyż potrzebuje prywatności. Chciałaby w tym pokoju mieć miejsce na swoje gitary, plakaty itp. i aby mogła w nim swobodnie spędzać czas, np. słuchając muzyki. (k. 16 zaświadczenie lekarskie, k. 33-35 sprawozdanie kuratora sądowego, k. 51 notatka z wysłuchania małoletniej, k. 53 zeznania A. W. (3), k. 54, 55-57 zeznania A. W. (1), k. 54-55, 57 zeznania P. W.)

Ojciec małoletniej **P. W.** ma 51 lat, posiada wykształcenie wyższe, prowadzi własną działalność gospodarczą. Jest w nieformalnym związku z inną kobietą, jednakże nie mieszkają oni razem.

P. W. chciałby, aby jego małoletnia córka A. w dalszym ciągu mieszkała razem z nim. Deklaruje, że rozumie, że dzieci potrzebują kontaktu z matką i pomimo złych relacji z byłą żoną deklaruje, że nie ma nic przeciwko kontaktom jego dzieci z matką. Uważa, że przeprowadzka córki do matki może wpłynąć negatywnie na dziecko, w tym na jej wyniki w

nauce. Kontakty A. z matką uzależniał od jej nauki (k. 33-35 sprawozdanie kuratora sądowego, k. 46-48 kserokopia deklaracji podatkowej, k. 53 zeznania A. W. (3), k. 54, 55-57 zeznania A. W. (1), k. 54-55, 57 zeznania P. W.)

Matka małoletniej **A. W. (1)** ma 47 lat, posiada wykształcenie wyższe, jest trenerem biznesu i prowadzi własną działalność gospodarczą. Jest w nieformalnym związku, z którego pochodzi jej najmłodsze dziecko córka K. J.. Chciałaby, aby jej córka A. zamieszkała wraz z nią. Uważa, że w jej mieszkaniu córka A. będzie miała lepsze warunki niż w mieszkaniu ojca, gdyż będzie miała więcej przestrzeni i będzie miała swój pokój, w którym będzie mogła odrabiać lekcje. Uważa również, że w jej mieszkaniu jest znacznie ciszej niż w mieszkaniu jej byłego męża. Uważa także, że jej córka A. ma obecnie bardzo bliski kontakt z nią samą, co w przeszłości układało się różnie, z uwagi na sytuację związaną z rozwodem i po rozwodzie, gdyż jej były mąż obarczał ją za rozpad związku małżeńskiego. Uważa, że jej córka A. potrzebuje na tym etapie życia obecności w swoim życiu matki. Deklaruje, że zgodziłaby się na uczestniczenie w terapii wraz z byłym mężem w celu poprawy komunikacji. Brała udział w procesie leczenia córki A., która od urodzenia cierpi na problemy gastryczne i alergologiczne oraz kilkakrotnie była w szkole, do której uczęszcza jej córka. (k. 33-35 sprawozdanie kuratora sądowego, k. 54, 55-57 zeznania A. W. (1))

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione powyżej dokumenty, które nie budziły wątpliwości Sądu co do ich mocy dowodowej. Wskazać również należy, iż uczestnicy postępowania ani pełnomocnik uczestnika postępowania nie kwestionowali wartości dowodowej tych dokumentów.

Stan faktyczny ustalono również w oparciu o zeznania wnioskodawczyni A. W. (1) oraz uczestnika postępowania P. W.. W ocenie Sądu ich zeznania były zasadniczo logiczne i różnią się pod względem subiektywnych odczuć każdego z nich w odniesieniu do konkretnych zachowań oraz indywidualnych interpretacji intencji nimi kierujących. Zgodnie zeznali oni, że są że troszczą się o ich wspólne dzieci i chcą wyłącznie ich dobra. Oboje podnosili również, że małoletnia A. W. (2) powinna mieszkać w ich miejscu zamieszkania, argumentując to silną relacją małoletniej z każdym z uczestników postępowania oraz dodatkowo wnioskodawczyni argumentowała powyższe lepszymi warunkami mieszkaniowymi, zaś uczestnik postępowania wskazywał na możliwość pogorszenia się wyników w nauce w przypadku wyprowadzki małoletniej z jego mieszkania do miejsca zamieszkania matki. Ich zeznania znalazły ponadto odzwierciedlenie w treści dokumentów wymienionych w treści uzasadnienia.

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego wziął również pod uwagę zeznania świadka A. W. (3), jednak ocenił je jako mało obiektywne gdyż wynika z nich iż A. jest bardziej związana z ojcem na korzyść którego składała zeznania.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie Sąd wziął pod uwagę również informacje uzyskane podczas wysłuchania poza salą sądową od małoletniej A. W. (2) (k. 51). W ocenie Sądu relacja przedstawiona przez małoletnią A. W. (2) (lat 16) była bardzo dojrzała i logiczna. Małoletnia w sposób bardzo rozsądny przedstawiła swoją relację z obojgiem rodziców i wyjaśniła z którym z rodziców i dlaczego chce na stałe mieszkać.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Wniosek należało uwzględnić jak w postanowieniu, a w pozostałym zakresie oddalić.

Artykuł 92 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż dziecko do pełnoletności pozostaje pod władzą rodzicielską. Zgodnie z art. 95 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Poprzez dobro dziecka należy rozumieć zapewnienie dziecku wszystkich tych wartości, które są konieczne do jego prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego, o czym stanowi art. 96 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Przy ocenie dobra dziecka nie można pomijać ani uwarunkowań obiektywnych (takich jak: wiek dziecka, jego płeć, cechy charakterologiczne rodziców, stosunek rodziców do siebie, do dziecka oraz do krewnych rodzica), ani subiektywnych (wrażliwości dziecka, wzajemnych relacji oraz więzi rodziców i dzieci, poczucia bezpieczeństwa dziecka). Właściwie rozumiane dobro dziecka wymaga starań o zapewnienie dziecku zdrowia fizycznego i psychicznego, polegających na właściwym ukształtowaniu jego charakteru i przygotowaniu do życia społecznego. Rodzice przed powzięciem decyzji w ważniejszych sprawach dotyczących osoby lub majątku dziecka

powinni je wysłuchać, jeżeli jego rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości na to pozwala oraz w uwzględnić w miarę możliwości jego rozsądne życzenia.

Zgodnie z art. 97 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom, każde z nich jest obowiązane i uprawnione do jej wykonywania. Jednakże o istotnych sprawach dziecka rodzice rozstrzygają wspólnie, a w braku takiego porozumienia między nimi rozstrzyga sąd opiekuńczy. Kodeks cywilny natomiast stanowi w art. 26, iż miejscem zamieszkania dziecka pozostającego pod władzą rodzicielską jest miejsce zamieszkania rodziców albo tego z rodziców, któremu wyłącznie przysługuje władza rodzicielska lub któremu zostało powierzone wykonywanie władzy rodzicielskiej. Jeżeli władza rodzicielska przysługuje na równi obojgu rodzicom mającym osobne miejsce zamieszkania, miejsce zamieszkania dziecka jest u tego z rodziców, u którego dziecko stale przebywa. Jeżeli dziecko nie przebywa stale u żadnego z rodziców, jego miejsce zamieszkania określa sąd opiekuńczy (§ 2). Można mieć tylko jedno miejsce zamieszkania (art. 28 Kodeksu cywilnego).

Wydając orzeczenie w niniejszej sprawie Sąd stosował dyspozycje art. 107 § 1-3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym rozstrzygnięcie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej zależy od realizacji następujących przesłanek: władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom; rodzice pozostają w rozłączeniu; zaś za rozstrzygnięciem regulującym wykonywanie władzy rodzicielskiej przemawia dobro dziecka.

Co do dwóch pierwszych przesłanek w niniejszej sprawie nie było sporu, bowiem zarówno A. W. (1), jak i P. W. przysługuje władza rodzicielska w stosunku do małoletniej A. W. (2), chociaż władza rodzicielska A. W. (1) w wyroku rozwodowym z dnia 7 maja 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII C 727/11 przez Sąd Okręgowy w Warszawie została ograniczona do współdecydowania w istotnych sprawach wychowawczych małoletniej. O. rodzice małoletniej A. W. (2) żyją także w rozłączeniu. Rolą Sądu w niniejszej sprawie było ustalenie czy należy zmienić ustalenia zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 maja 2013 roku, sygn. akt VII C 727/11, w którym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią A. W. (2), urodzoną dnia (...), powierzono ojcu ograniczając władzę rodzicielską matce do współdecydowania w istotnych sprawach wychowawczych małoletniej i ustalono miejsce pobytu małoletniej A. W. (2) w każdorazowym miejscu zamieszkania ojca.

W niniejszej sprawie, mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd nie znalazł większych zastrzeżeń co do metod wychowawczych stosowanych przez A. W. (1) w stosunku do małoletniej córki A. W. (2). Z relacji przedstawionej przez matkę małoletniej oraz z zeznań przesłuchanych w sprawie osób oraz sprawozdania kuratora zawodowego wynika, że A. W. (1) posiada odpowiednie predyspozycje wychowawcze oraz warunki mieszkaniowe, aby właściwie zajmować się swoją małoletnią córką. Ponadto pomimo tego, że małoletnia mieszka od dłuższego czasu wyłącznie ze swoim ojcem, posiada ona obecnie częsty kontakt ze swoją matką i spędza czas w jej mieszkaniu. Sąd zwrócił przy tym szczególną uwagę na warunki mieszkaniowe, którymi dysponują rodzice małoletniej. W ocenie Sądu pomimo tego, iż uczestnik postępowania dysponuje dużym 90 m² mieszkaniem, w którym mieszka z trójką swoich dzieci, to jego była żona dysponuje znacznie lepszymi warunkami, aby w jej mieszkaniu mogła mieszkać ich małoletnia córka A.. Z zeznań małoletniej, a także sprawozdania kuratora sądowego i informacji uzyskanych od wnioskodawczyni wynika, że w mieszkaniu ojca małoletnia A. dzieli pokój wraz ze starszą siostrą, która uczy się po nocach. Ponadto pomimo dobrej relacji ze starszą siostrą w zajmowanym pokoju małoletnia A. nie posiada prywatności (np. przy prowadzeniu rozmów telefonicznych) oraz nie może spędzać w nim czasu, w ten sposób w jaki by chciała (np. nie może słuchać muzyki) i w pokoju tym jest dla małoletniej za mało przestrzeni (np. aby trzymać w nim gitary).

W ocenie Sądu należało również zwrócić uwagę na to, że małoletnia ma już szesnaście lat i jako nastolatka potrzebuje identyfikacji z rodzicem tej samej płci co ona, w związku z czym potrzebuje spędzać jak najwięcej czasu z matką. Spędzanie czasu z matką, z którą przez dłuższy okres czasu w okresie okołorozwodowym nie posiadała właściwej relacji ma służyć rozwojowi jej osobowości, zainteresowań i nabywaniu w drodze naśladowania pozytywnych zachowań właściwych dla dorosłej kobiety.

Sąd opiekuńczy orzekający o miejscu zamieszkania dziecka musi mieć na względzie przede wszystkim dobro dziecka. Niepożądane jest uwzględnianie dobra rodziców, czy jednego z nich, kosztem małoletniego. Powyższa zasada dobra

dziecka musi również uwzględniać wolę dziecka, zwłaszcza w sytuacji, gdy dziecko osiągnęło wiek, który umożliwia wzięcie pod uwagę jego opinii. Realizację powyższej dyrektywy stanowi przepis art. 576 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z tym przepisem Sąd w sprawach dotyczących osoby lub majątku dziecka wysłucha je, jeżeli jego rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości na to pozwala, uwzględniając w miarę możliwości jego rozsądne życzenia. Wysłuchanie odbywa się poza salą posiedzeń sądowych. Oczywiście wyrażona przez dziecko opinia nie jest wiążąca dla Sądu i Sąd wydając rozstrzygnięcie w sprawie winien wziąć pod uwagę pozostały zebrany materiał dowodowy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd nie mógł pominąć okoliczności, że małoletnia A. W. (2) osiągnęła szesnasty rok życia, tj. zgodnie z art. 13 Kodeksu cywilnego już trzy lata temu uzyskała ograniczoną zdolność do czynności prawnych. Osiągnięcie przez małoletnią trzynastego roku życia sprawia, że w pewnym zakresie uzyskała ona możliwość decydowania o swojej sytuacji. Tym bardziej więc powinna ona mieć możliwość wypowiedzenia się na temat tego, z którym z rodziców chciałaby na stałe mieszkać. Z wypowiedzi małoletniej, które złożyła ona podczas wysłuchania wynika, że chciałaby mieć swobodę w wyborze miejsca zamieszkania i nieograniczoną możliwość kontaktów z tym z rodziców, z którym by nie mieszkała. Małoletnia wskazywała również, że brakuje jej matki i chciałaby spędzać z nią więcej czasu. Wskazywała ona także, że chciałaby mieć możliwość częstego korzystania z wolnego pokoju u mamy, gdyż potrzebuje prywatności i chciałaby w tym pokoju mieć miejsce na swoje gitary, plakaty itp. i aby mogła w nim swobodnie spędzać czas, np. słuchając muzyki. Sąd uznał wskazania małoletniej dotyczące jej relacji z obojgiem rodziców i wskazania dotyczące tego, że brakuje jej w mieszkaniu u ojca prywatności oraz odpowiedniej przestrzeni, a także jej wskazania, że potrzebuje ona więcej czasu spędzać ze swoją matką, za rozsądne i logiczne.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji postanowienia i postanowił zmienić wyrok Sądu Okręgowego z dnia 7 maja 2013r. w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 727/11 w pkt 2 w ten sposób, że wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią A. W. (2) ur. (...) powierzyć obojgu rodzicom ustalając miejsce zamieszkania małoletniej w miejscu zamieszkania matki A. W. (1).

W myśl art. 730 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Zgodnie z art. 730¹ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Należy pamiętać, że zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że ustawa stanowi inaczej (art. 731 Kodeksu postępowania cywilnego).

Zgodnie z art. 755 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W art. 755 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania cywilnego przewidziano zabezpieczenie roszczeń w drodze uregulowania sposobu roztaczania pieczy nad małoletnimi dziećmi i kontaktów z dzieckiem. W celu uzyskania takiego zabezpieczenia uprawniony powinien wykazać swój interes prawny w uzyskaniu takiego właśnie zabezpieczenia wskazując, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Interes ten wyraża się zwykle w konieczności zapobieżenia szkodzie lub innym negatywnym następstwom, które pomimo ostatecznego wygrania sprawy dotknęłyby uprawnionego.

Mając na uwadze, iż orzeczenie wydane w pkt 1 postanowienia stanie się prawomocne wówczas, gdy nie będzie od niego przysługiwał zwyczajny środek odwoławczy, należało na czas trwania postępowania ustalić, że miejscem zamieszkania małoletniej A. W. (2) jest miejsce zamieszkania matki. Wydanie takiego orzeczenia pozwoli małoletniej A. W. (2), która ma ukończone szesnaście lat, już teraz zamieszkać w miejscu zamieszkania jej matki, a nie, np. w przypadku

złożenia apelacji od powyższego orzeczenia przez uczestnika postępowania, dopiero po rozpoznaniu apelacji przez Sąd Okręgowy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 Kodeksu postępowania cywilnego, który stanowi w § 1, iż każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.